

Tisztelt Újkígyósi Polgárok!

„...*ahol jó rend uralkodik, ott vagyon azon titkos erő is, amely az egész községet (...) fenntartja és boldogítja*” – így szólt a 19. század közepén az Újkígyós életét meghatározó helyi törvény.

A községet irányító vénnek a „jó rendet” tekintették az alapnak, amelyre minden más felépíthető. Vajon milyen volt az a valamikori *jó rend*? Mindenekelőtt egymás tiszteletére épült, az együttélés szabályait, a közösség iránt viselt felelősséget jelentette. Mert minden falu és város – legyen bármilyen régi és bármilyen nagy – legelőször is emberek közössége. Embereké, akiknek közös céljaik, közös érdekeik, közös feladataik vannak. Azokon a településeken jó élni, ahol a célokat a közösség egyetértésével jelölik ki, ahol az egyéni érdekeket össze lehet hangolni a településével, ahol a feladatokból ereje szerint mindenki részt vállal.

Újkígyós polgárai szerencsés emberek, mert a régiek örökségül hagyták a módját, hogyan lehet ezt szépen, okosan csinálni. A kétszáz éve ide települőktől kezdve a dolgos dohánytermesztő nemzedékeken át sok-sok munkával keresték a közös boldogulást. Ahogy múltak az évek, egyre szebb, erősebb, otthonosabb hazát hagytak utódaikra.

„...*magunkat szentül kötelezzük*” – írták fogadalmukat Újkígyós alapító családjai, akik annak idején otthont kerestek és építettek ezen a vidéken. A 200. évfordulón Önök méltó örökösként szentül kötelezik magukat a jó hagyomány folytatására. Legyenek büszkék mindarra, amit együtt értek el!

Az újabb századokra sikeres folytatást, gyarapodó várost, összetartó közösséget, jó szomszédot kívánok mindannyiuknak!

Budapest, 2014. szeptember 12.

Áder János